

- 2 -
A v s k r i f t .

Bergen 5-6-39

Kjære John.

Mange takk for den tilsendte avhandling "Norge på Grønland". Jeg er litt forbauset at danskene vil gi den et slikt omslag. Jeg synes forøvrig den er saklig og nøktern, og du yder rett og skjell til alle kanter. Stiller muligens ditt eget lys under en skjeppe, men ikke mere end kledelig. Uforbeholden ros vet du imidlertid er min natur imot, og jeg må få påpeke enkelte uefterretteligheter i forbindelse med min Sydøstgrønlandsekspedition. Jeg gikk igang med forberedelser til ekspedition for utbygning av landet nordover fra Kuhnøya straks etter min hjemkomst i 1930 skriver du. Dette er det rene eventyr. Virkeligheten er at jeg følte mig frem allerede mens Veslekari var på Grønland overfor Hoel hvordan han vilde stille sig til en eventuel ekspedition til Sverdrupsøyene, og hertil svarte Hoel at Canada hadde allerede gjort så meget der oppe at vi intet kunde utrette, derimot syntes han jeg burde overveie at starte en ekspedition til Sydøstgrønland, og vi 4 var allerede før vi kom hjem enå om at reise derned. Da jeg etter hjemkomsten hadde satt mig ind i den litteratur som fantes om landet der syd fremla jeg mine ferdige planer for Hoel. Jeg hadde på forhånd fått tilsagn fra Hesselberg om at jeg kunde få lov til at sende netter på samme vilkår som skibe. For å få låne de tyve tusen måtte jeg slåss temmelig hårdt. Jeg blev tre ganger æreskjelt av Brøgger, og fikk tilslutt låne pengene ved Hambros hjelp mot Hoels innstilling. Hambro hjalp mig vel nærmest for at han merte dermed at gjøre Hoel et pek ved at gå utenom hans innstilling. På bakgrund av dette er det litt bittert for mig at lese din fremstilling, hvor jeg som en anden schakk-

brikke blir flyttet til Sydgrønland og får tyve tusen i bidrag. Jeg står fremdeles som skylder av 20000 kr. til dette fondet som nylig blev slått sammen med Fiskerienes Forskningsfond, det så jeg tilfeldigvis da sammenslutningen av de to fonds var til uttalelse her. Du finder det ikke oportunt at nevne noget om statsbidrag i forbindelse med din egen ekspedition eller Arktisk Næringsdrift o.s.v. Men mig nevner du til trots for at jeg vel er den eneste som ikke fikk. Etter min mening er det dessuten meget uheldig overfor danskene skriftelig at dokumentere at det er staten som står som eier av husene på Sydgrønland. Det står uttrykkelig i Grønlandsavtalen 1924 art. 4 at der er adgang for privatpersoner og selskaper til at ta land i besiddelse etc. Staten er utelukket fra denne rett. Danskene er forbandet skarpe i slikt juristeri, og når der nu verserer et erstatningsspørsmål i den anledning er det i et hvert fald fra kompetent norsk hold uheldig at fremheve at staten er den fordringshavende. Der kan selvsakt prosederes om ikke staten har adgang til at eie et hus på Grønland selv om de ikke har rett til terrenget, men det blir i så fald en sak mellem Hallvard og NSIU, som burde være danskene uvedkommende.

Det er forresten forbandet uheldig at der ikke blir gjort noget i den saken. Hallvard stakkar er jo temmelig hjelpeløs med en mislykket ekspedition i ryggen, hvor alle hans formående venner har tapt penger, og uten tanke på nogen støtte fra NSIU på grund av den ulykksalige kjeften sin. Hvis denne Mikkelsens genistrek at ående eskimoene dit ned skal lykkes helt ut, og der fra norsk intet blir gjort for at hindre det da er ikke Hoel den vaktmann for norske ishavsinteresser han blir fremstillet som, og som jeg selv holder han for. Jeg vilde sette pris på om du vilde nevne dette for Hoel. Jeg selv er utenfor hele avferen. Jeg overløt Hallvard uten vederlag alle mine eventuelle

retighet^{er} på Sydøstgrønland før han reiste i håp om at han kunde lave noget og komme sig vekk fra kontorarbeidet i Langevåg, som han passer dårlig til. Det måtte da gå an at lave om ikke andet end noe kamouflerte greier i forbindelse med avløsningen i Torgilsøya.

Nokk om det gratulerer med avhandlingen.

venlig hilsen

Finn Devold
(sign.)